

KÖNYVTÁRA.
ÁK. 579 tételsz.
Csep. 2 szám.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :

Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenötödik évfolyam.

I. füzet.

Január 1876.

Előfizetési díj egy évre : azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek” nem tagjai 8 frt; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

*Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, a várban, Disz-tér 12. sz. a. I. em.
A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.*

Az új év alkalmából.

(T. olvasóink emlékébe ajánlva.)

Valahányszor e lapokat új év alkalmával t. olvasó közönségünk, szaktársaink és ügybarátaink kezei közé bocsátjuk, mindannyiszor önként, de természetszerűleg is kell, hogy eszünkbe jusson a hazai erdészet ügye, melyet t. szaktársaink erkölcsi és anyagi támogatásának segélyével a legkiterjedtebb mértékben szolgálni legfőbb törekvéseink közé tartozik.

A magyar erdészet ügye, bár lépten-nyomon szóvivőire akadunk, bár uton és utfélen halljuk, ha csak két oly egyén jön össze, ki földmiveléssel foglalkozik, hogy erdeink javára így vagy aként kellene cselekedni, honfitársaink nagy részének értelmi világában még mind nem hódította meg azon tért, melyet minden egyes művelt ember közgazdasági ismereteinek körében elfoglalnia kellene azért, hogy aztán ennek segélyével

a szakismereteknek minden részről való öntudatos nyilatkozatai által, az egész szak működése és fejlődése annál biztosabb alapon álljon és üdvösebb hatással bírjon közgazdasági életünk mezején.

Lapunk t. olvasó közönsége, ügybarátai és az Országos Erdészeti-Egyesület körébe csoportosult buzgó tagtársak képezik hazai erdészetünk szakmíveltségének azon elemeit, melyek hivatva vannak a magyar birodalom területén a szélrózsa minden irányában a szakismeretek szünetnélküli terjesztésére kipadhatlan kutfők gyanánt szolgálni.

Bár lelkes és kitartó munkásságu sereg ez, melynek hazafias és lankadatlan hathatós támogatása már 14 évet meghaladó idő óta teszi lehetővé azt, hogy e lapok a magyar olvasó közönség kezei közé juthassanak, s bár számra nézve szintén elég tekintélyes, de mégis aránylag az egyének azon számához, kik hazánkban erdőt birnak, az erdészet szolgálatában állanak, vagy erdészeti ügyekkel foglalkoznak, igen csekély, s ezért annál közelebbi kötelességökben áll mindazoknak, kik az erdészet ügyének állandó felvirágzásában, a gazdasági siker által nyújtott egyéni előnyök mellett egyszersmind Magyarország anyagi jóllétének lényeges előmozdítását is segíteni kívánják, oda működni, hogy hazai erdészetünk ügyének a minél lelkesebb és buzgóbb bajtársak lehető legnagyobb mértékben szereztesse meg.

Az Országos Erdészeti-Egyesület, mely a hazai erdészet közügyeinek munkálkodó központjául lenni van hivatva, feladatának lehető legsikeresebb betöltésére csak oly arányban működhet, a mily mértékben erre a munkáját hasznára fordító érdekelt közönség támogatása segíti.

Az „Erdészeti Lapok“, melyek szintén arra vannak hivatva, hogy az összes szakbeli ismereteknek, egyaránt az erdőmivelés, erdőhasználat, faipar és faüzlet köréből, közvetítő

forrását képezzék, s az erdőgazdaságban üdvösnek felismert elméleti és gyakorlati ismereteket, úgy az egyéni mint a közjó érdekében, az erdészet tárgyaival foglalkozó honpolgárok mindenikének birtobába juttassák: ebbeli feladatuknak hasonlóan csak úgy felelhetnek meg óhajtott eredményyel, ha minél nagyobb azon munkatársak száma, kik a gyakorlati gazdálkodás körében vagy a tanulmányok elméleti mezején szerzett tapasztalataikat gyorsan kívánják az ennek hasznát vehető közönség tudomására hozni, vagy ha az olyanok, kik ez uton nem működhetnek közre, legalább a társadalmi érintkezés terén s anyagi segélyök által igyekeznek virágzóvá tenni azon egyesületet és szakközlönyt, mely minden mellékérdektől menten egyedül a hazai erdészet ügyének javára szenteli minden munkásságát.

Erdészetünk érdekeinek üdvös előmozdítására két érdekközösen egymáshoz csatolt tényezőnek kell közrehatni, s ezek az erdőbirtokosnak és alkalmazott erdőtisztjének egyetértő munkálkodása, mi különösen abban álland, hogy a tisztség meggyőző helyes érvekkel igyekezzék az erdő érdekében szükséges intézkedések megtételére a birtokost megnyerni, s ez viszont tisztjének üdvös törekvéseit érvényre jutni segítse. A jó, kellő belátással bíró és igazságos gazdára szüksége van az erdőtisztnek, míg viszont az értelmes és szakavatott tisztet nem nélkülözheti a jó gazda. Ennek feladata oda törekedni, hogy gazdaságánál a kellő szakismerettel és értelmi erővel rendelkező tiszteket alkalmazzon, s ezeknek komoly tanulmányokat igénylő, fáradságos és igen sok esetben naponkénti életkockázattal járó szolgálatát saját java érdekében is megfelelő erkölcsi és anyagi jutalomban részesítse. Amanak, hogy a kezére bízott erdőbirtokot legjobb meggyőződése és az adott viszonyok között legcélszerűbbnek ismerhető gazdasági szabályok szerint kezelve, azt urának állandó és biztos jöve-

delmi forrásává alakítsa, s birtokos gazdáját föltétlen hűséggel szolgálja.

Ha mind e két tényező a megjelöltük értelemben fog az erdők érdekében eljárni, s e mellett mindkettő az érdekeit szolgáló szakegyesületet és szakirodalmat hazafini kötelességből is folyó készséggel támogatja azért, hogy ezek segítségével elérhetővé tegye az összes hazai erdőgazdaság, s így saját előnye érdekében is mindazt, melyet egyéni munkakörben elérni nem lehet, s melynek kivitelére, mint mindenütt, ugy nálunk is, az egyének erejének válvetett egyesülése szükséges: akkor el fog jönni hazánk erdészetére nézve is azon elérni óhajtott álláspont, mely felvirágzásának egyik legbiztosabb zálogát képezi. Melyhez, hogy a beállott új évben minél hatalmasabb lépéssel közeledjünk, üdvözlő jó kívánatunk kifejezése mellett, tisztelt olvasóinknak az eddigiekhez hasonló hazafias közreműködését kérjük.

Aligha lesz ország, melyben több született apostola lenne az erdőknek, mint Magyarországon, és mégis, fájdalom, alig találhatnánk országot, melyben kevesebbet gondolnának az erdőkkel, mint Magyarországon; — nálunk sokan szeretnek szóval az erdők ügyén segíteni, de midőn tettel bizonyíthatnák szavaik hűségét, akkor a hallgatás zugába rejteznek, nálunk a tudós és nem tudós egyaránt beszél arról, hogy a magyar földmívelés-ügy érdekében mily kiváló gondot kell az erdőkre fordítani, de azért a majdnem 10 évre terjedő alkotmányos kormányzat alatt nem tudtunk korszerű erdőtörvényt alkotni, sőt annak is 105 kerek esztendője mult el, hogy Maria Terezia királynénk elrendelék a megyei erdőfelügyelők alkalmazását; de azért kivéve egy két megyét, melyekben véletlenül akadt e tisztségnek embere, az üdvös rendelet igéje testté nem lehetett, s így levénk végre kénytelenek megérni azt, miszerint még a kis Horvátország is megelőzött minket

abban, hogy az erdők közhatósági felügyeletére szakértő megyei erdőfelügyelőket alkalmazzon.

Teljesen megvagyunk győződve arról, hogy erdészetünk üdvös fejlődésére s arra, hogy e fejlődésnek anyagi haszna erdőbirtokosainkat és erdőtisztjeinket kellően jutalmazza, mulhatlanul szükséges, miszerint mindazok, kik erdőt birnak, s kik az erdészet körében szolgálnak, a legbensőbb összetartással igyekezzenek erdészeti ügyünk érdekeinek megóvására munkálni; mert csak így és ekkor váland lehetségessé az erdészet megszorítására, megrövidítésére, megbénítására és mellőzésére minden oldalról irányuló törekvéseket végre legyőzni.

Üres és szakismeretek meggyőző érveivel nem bíró szakvak soha egy ügynek sem váltak javára s ezért szakunkra nézve sem lehet valami üdvöst várni azon szájhősök szavallataitól, kik csak nevéről ismerik az erdőt, de abban soha még meg sem fáztak. Nekünk erdészeknek kell összetartani s hozzánk kell ebben sorakozni az erdőbirtokosoknak, ha a magunk közös igényeit érvényre kívánjuk juttatni.

Az európai cultur-államok erdészetének fejlettebb állapota s azokban különösen a szakmiveltség alapos és nagymérvű terjedése s ezzel karöltve az erdőknek az ebbeli tényezőkből eredő biztosabb, állandóbb jövedelmezése, az erdőgazdaság szolgálatában álló egyének kielégítőbb társadalmi tekintélye és anyagi helyzete, főleg azon elismerésre méltó összetartásnak köszönhető, mely ott az erdőbirtokosok és erdőtisztek közt érdekeik kölcsönös megvédése és előmozdítása céljából ingatlanul fennáll, s mely az egyesületi téren és az irodalom körében való kivétel nélküli tömeges és áldozatkész csoportulatban is nyilvánulván, lehetővé teszi azt, hogy az igen nagyszámu szakrésztvevők közreműködéséből kifolyó egyleti nyilatkozatok mindennemű erdészeti kérdésben a döntő tekintély jellegével bírnak.

Az Országos Erdészeti-Egyesület s ennek közlönye, az „Erdészeti Lapok“ éber szemekkel öröködnék hazai erdő-culturánk felett, s minden rendelkezésre álló módot és alkalmat igyekeznek felhasználni arra, hogy abból erdőgazdaságunk javának előmozdítására kellő haszon háromoljék. A t. erdőbirtokosokon és szaktársakon tehát a sor, hogy egyénileg működésök körében ugyanazt tegyék, s hogy a köztéren szellemi és anyagi támogatásuk által az Országos Erdészeti-Egyesületet és ennek szakközlönyét minél sikeresebb munkálkodásra képesítsék.

Kivánjuk azért az új év alkalmából, hogy a régen várt erdőtörvény, mely mulhatlanul üdvös lendületet fog adni erdőgazdaságunknak, s melynek javaslata közelebbről épen egy, a földmivelési ministerium kebelében összejövő szakbizottságnak újabb tárgyalása alá kerül, még ez évben meghozassék s hogy t. erdőbirtokosaink és szaktársaink egymást oly érdekfeleknek tekintsék s oly jó egyetértésben legyenek, mint ez más államokban, például a nagy Németországban, már régen ténynyé vált, s hogy az erdőgazdaság igényeinek minél öntudatosabb megóvására és az alapos szakismeretek biztosabb terjesztésére az ezek érdekében működő Országos Erdészeti-Egyesületet és erdészeti szakirodalmunkat meggyőződéssé vált szükségesség érzetéből támogassák.

Bedő Albert.

Fenyőféle erdeink felujtásáról.

Irta: Pausinger József m. k. központi erdőrendező.

A tarvágatok s ezeknek lúczfenyővel való mesterséges felujtása fenyőféle erdeinkben mondhatni csaknem kivétel nélküli szabálylyá vált mindenütt, a hol csak az erdők fenntartására még valami gondot fordítanak. Sőt nem kis mértékben nyilvánul a törekvés, hogy a bükkös erdőkben is a ma még